

[Kaj Hansen.]

rådene og give dem høringsret, større bemyndigelser osv. § 52 kan vi afgjort ikke medvirke til med den udformning, den har, og vi vil derfor stille ændringsforslag til den.

Hvad angår spørgsmålet om udvalgene, finder også jeg, at deres stilling er meget svag, hvis de kun skal være rådgivende. Det ville være rigtigt, at disse udvalg også kunne påtage sig et ansvar på forskellige områder, det hører simpelt hen med.

Man kan ikke finde ret meget nærdemokrati i det forslag til Københavns forfatning, der her foreligger. Jeg håber, at vi kan arbejde på en sådan måde, at vi ikke vedtager et forslag om Københavns forfatning, førend vi er færdige med arbejdet med den kommunale styrelseslov for de øvrige kommuner, og førend vi har fået alle nærdemokratiske problemer behandlet på en sådan måde, at vi har det fulde overblik over dem og i så stor udstrækning som muligt også kan komme til at præge den københavnske forfatning på alle de områder, hvor vi i øvrigt finder frem til løsninger for styrelsesloven, som skal gælde for de øvrige kommuner.

Abel (CD):

I februar 1974 fremsatte centrum-demokraterne forslag til folketingsbeslutning om ændring af Københavns kommunes forfatning, og jeg skal ganske kort nævne nogle af de bemærkninger, som lå til grund for dette forslag.

Siden København i 1857 fik sin forfatning, er der kun foretaget få ændringer i denne, sidst i 1938. Derfor forekommer forfatningen forældet og urimelig, uden forbindelse med samfundets nuværende struktur. København har på mange områder en særstilling i forhold til landets øvrige kommuner. Denne stilling kan ikke undskyldes med eller forklares ved byens størrelse. Det synes urimeligt, at traditionen har sikret byen særrettigheder på f. eks. skolens og sundhedsvæsenets områder. Der er ingen rimelig forklaring på, at de københavnske borgmestre og magistratsmedlemmer skal vælges indirekte for 8 år ad gangen. Hvorfor skal disse valgte i modsætning til alle andre valgte i dette land ikke møde vælgerne, så deres arbejde kan blive bedømt på normal demokratisk vis? Vi henviste endvidere til, at der siden 1936 havde været nedsat et hurtigt arbejdende forfatningsudvalg, hvis resultater på det pågældende tidspunkt, i begyndelsen af 1974, endnu ikke forelå.

Nu har vi siden hen fået resultaterne fra det pågældende udvalg, og borgerrepræsentationen har med et flertal vedtaget at fremsende forslag om nogle regler, som man mener skal lægges til grund for Københavns kommunes fortsatte styre. Ministeren har fulgt disse regler ret langt, og så kan man sige, at vi selvfølgelig har fået opfyldt nogle af de ønsker, vi kom frem med på det pågældende tidspunkt, men vi synes alligevel, at de trænger til en nærmere afpudsning.

Centrum-demokraterne finder det rigtigt, at borgerrepræsentationen nu skal være den højeste myndighed. Vi ser gerne, at de enkelte medlemmer inddrages mere i det daglige arbejde, også gerne gennem åbne udvalgsmøder, således at medlemmer af borgerrepræsentationen kan overvære forhandlingerne i andre udvalg, end de selv er medlem af.

Jeg vil gerne komme med et par af de synspunkter, centrum-demokraterne i borgerrepræsentationen kom frem med, og som bl. a. går ud på, at man i det mindste ønske fastsat en begrænsning af den tid, magistraten har til behandling af forslag m. v., som fremkommer fra medlemmerne. Borgerrepræsentationens medlemmer bør under alle omstændigheder holdes løbende orienteret om en sags behandling, således at man i givet fald kan forlange en sag behandlet i selve borgerrepræsentationen, hvis ikke magistraten har gjort den færdig.

Der har været forskellige synspunkter fremme i dag om indkaldelse af stedfortrædere. I det foreliggende forslag følger man de regler, som står i den almindelige kommunale styrelseslov, om, at der skal være 2 måneders forfald, førend man indkalder stedfortræder. Spørgsmålet er imidlertid ikke alene, om man skal ændre det i forbindelse med Københavns kommune, men om man ikke også skulle nedsætte fristen, således som andre har nævnt her, til f. eks. 1 måned, for samtlige kommuner i dette land.

Hvad angår § 52 vedrørende bydelsrådene, skal der ikke være tvivl om, at centrum-demokraterne finder, det er en udemokratisk form for nærdemokrati. Vi går ind for en bevarelse af lokalrådene, idet vi finder, at lokalrådene meget bedre svarer til dagens virkelighed, idet der heri ikke tages stilling til, at folk skal være medlem af et bestemt politisk parti for at deltage i det arbejde, der skal finde sted. Hvis man indfører bydelsråd, giver man kransekagen endnu en ring, vil det som sagt komme en